

การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วม
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียน
โรงเรียนบ้านคลองหิน

The Development of a Participatory Student Care System to Enhance
Competence in life Skills of Students at Ban Khlong Hin School

สกุณา บุญรอดรัมย์

โรงเรียนบ้านคลองหิน

Sakuna Bunrotram

Ban Khlong Hin School

Corresponding Author E-mail: sakuna.bunrotram@gmail.com

(Received: 13 May, 2025; Edit: 28 June, 2025 ; accepted: 29 June, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ 2) สังเคราะห์องค์ประกอบ 3) พัฒนาระบบ ประเมินระบบ และประเมินคู่มือ และ 4) ศึกษาประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ 1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 2) แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) แบบประเมินระบบ และคู่มือ 3) แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหินมีภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ ขาดทักษะชีวิต และพัฒนาการล่าช้าได้รับผลกระทบจากสภาพครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ และการใช้เทคโนโลยีโดยขาดการกำกับดูแลจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 48 องค์ประกอบย่อย

3. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 29 องค์ประกอบย่อย มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ระบบ, การดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การมีส่วนร่วม, การเสริมสร้างสมรรถนะ, ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียน

Abstract

This research aimed to 1) study the problems and needs, 2) synthesize components, 3) develop the system, evaluate the system and evaluate the manual, and 4) study the efficiency of the participatory student care system to enhance the competency in life skills of students at Ban Khlong Hin School. The tools used to collect data were 1) in-depth interviews, 2) questionnaires, samples included teachers and educational personnel, parents, basic education committees, representatives of relevant agencies, 2) system and manual evaluation forms, 3) efficiency evaluation forms of the participatory student care system, samples included teachers and educational personnel, statistics used for analysis included arithmetic means and standard deviations.

The research results found that

1. Students at Ban Khlong Hin School had a learning regression and lacked life skills. And the delayed development is affected by the family, society, economy, and the use of technology without supervision. Therefore, it is necessary to develop an effective participatory student care system.

2. The components of the participatory student care system to enhance the competency in life skills of students at Ban Khlong Hin School consist of 5 main components and 48 sub-components.

3. The participatory student care system consists of 5 main components and 29 sub-components. The overall suitability is at a high level. And the participatory student care system manual is at the highest level.

4. The efficiency of the participatory student care system to enhance the competency in life skills of students at Ban Khlong Hin School is at the highest level.

Keywords : System, student care, participation, competence building, students' life skills ability

บทนำ

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : ก) การศึกษาไทยในปัจจุบันเป็นการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาของชาติคือ พัฒนาคคน พัฒนาครู อาจารย์ พัฒนาสังคมในหลากหลายรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ และเอกชน เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานมากขึ้นเพื่อการมีงานทำโดยอาศัยปัจจัยหลักทั้งจากภายใน และภายนอกองค์กรหลายปัจจัย เช่น ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านระบบราชการ ด้านการเมืองการปกครอง และด้านคุณธรรมจริยธรรม (ประหยัด พิมพา. 2561 : บทคัดย่อ) การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญ และทุ่มเทพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 1)

เนื่องจากการดำรงชีวิตของมนุษย์มีความจำเป็นต้องใช้ปัจจัย 4 แต่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้การแสวงหาปัจจัย 4 ต้องมีการเตรียมตนเองอย่างดี เนื่องจากระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันต้องหารายได้ทั้งที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงินเพื่อแลกเปลี่ยนกับปัจจัยการดำรงชีวิต ซึ่งการที่มนุษย์จะสามารถหารายได้จากการประกอบอาชีพที่สุจริตนั้นจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนให้เห็นช่องทางที่จะใช้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความชอบส่วนตนในการประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงเป็นบทบาทสำคัญของการศึกษาซึ่งต้องกำหนดแนวทางในการจัดการเพื่อให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ สำหรับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้เน้นการจัดการศึกษาเพื่อการมีอาชีพ มีรายได้ และมีงานทำ โดยมีเป้าหมายในการเตรียมความพร้อมของประเทศในทุก ๆ ด้านให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา, ชญาพิมพ์ อุสาโห และปราวินยา สุวรรณรัฐโชติ, ม.ป.ป. : 2)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ปัญหาการออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งต่อการจัดการศึกษาของประเทศที่ต้องเร่งดำเนินการป้องกัน และแก้ไขอย่างจริงจัง ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการออกกลางคันก่อให้เกิด “ความสูญเปล่าทางการศึกษา” ผลเสียต่อผู้เรียน ได้แก่ ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ และทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิต มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดโอกาสในการศึกษาและพัฒนาตนเอง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระหว่างเรียน งบที่รัฐควรจะได้รับในอนาคตจากการที่มีประชากรที่มีคุณภาพ งบที่รัฐจะต้องเสียไปในการแก้ปัญหาสังคมหากเด็กออกกลางคันส่วนหนึ่งก่อปัญหาขึ้น งบที่รัฐต้องเสียไปในการดูแลบุคคลส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นการสูญเสียโอกาส ได้แก่ สูญเสียโอกาสส่วนบุคคลที่จะศึกษา และพัฒนาตนเอง สูญเสียโอกาสของสังคมที่จะได้บุคคลที่มีคุณภาพมาพัฒนาประเทศ และเป็นผลเสียต่อสังคม เพราะผู้เรียนที่ออกกลางคันต้องประสบปัญหาคุณภาพชีวิตของตนเอง ก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม และประเทศชาติในอนาคต (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554) ดังนั้นหลายหน่วยงาน จึงพยายามที่จะหาวิธีการในการป้องกัน และแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งวิธีการหนึ่งนั่นก็คือ การจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือสามารถป้องกันการออก

กลางคันของผู้เรียน และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ และทักษะในการประกอบวิชาชีพ และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในขณะกำลังศึกษา และหลังจบการศึกษา (คำนึ่ง ทองเกตและพัฒนา ทองเกต, ม.ป.ป. : 2) และสำหรับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนแบบมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างมีขั้นตอน โดยเชื่อมโยงกันระหว่างสามสถาบันที่เกี่ยวข้อง คือ โรงเรียน ครอบครัว และชุมชน โดยโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้เรียน คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง (อรทัย ฉัตรภูติ, 2554 : 70-71)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาจึงเห็นว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทมากขึ้นในการพัฒนาประเทศ และภาคประชาสังคมจะมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับกับกระแสโลกาภิวัตน์ ที่อยู่บนพื้นฐานความต้องการในการพัฒนาประเทศ โดยต้องมีความร่วมมือของภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ครอบครัว องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานภายนอก องค์กรชุมชน (สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550 : 23-25) นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า และสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างเหมาะสมและรอบด้าน ทั้งจากพ่อแม่ สถานศึกษา ชุมชน และสังคม ด้วยความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งการศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งในการวางรากฐานให้ก้าวไปสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งต้องเร่งดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง (นันทวัช นูนารถ, 2561 : 324) โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในลักษณะของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนแบบมีส่วนร่วมเชื่อมโยงเกี่ยวข้องคือ สถานศึกษา ครอบครัว ชุมชน และหน่วยงานภายนอก (อรทัย ฉัตรภูติ, ม.ป.ป. : 69) ด้วยความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษาการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองต่อนโยบายรัฐบาลในการลดการออกกลางคันและพัฒนากำลังคนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเข้าสู่การศึกษาขั้นสูงอย่างมีคุณภาพสูงเพื่อช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน
2. เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน
3. เพื่อพัฒนาระบบ ประเมินระบบ และคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน
4. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านคลองหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย 1) ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 14 คน 2) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 167 คน 3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน 4) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านคลองหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2565 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน

2.2 ผู้ปกครองนักเรียน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเทียบจำนวนประชากรกับตารางของ Krejcie และ Morgan (1970 : 680) โดยการสุ่มตามระดับชั้น (Stratified random Sampling) แบบเป็นสัดส่วนของร้อยละ จำนวน 116 คน

2.3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน

2.4 ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน

2.4.1 โรงเรียนเรียนที่นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน จำนวน 1 โรงเรียนเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองหิน

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเที่ยงตรง จำนวน 5 คน

3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยการสนทนากลุ่ม จำนวน 12 คน

3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองหิน จำนวน 167 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึกภาคีเครือข่าย 2) แบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน 2) แบบประเมินระบบ และคู่มือการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3) แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

ขั้นตอนที่ 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาระบบ ประเมินระบบ และคู่มือการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า มีค่าสูงกว่า 0.50 ทุกข้อ โดยค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับครูโรงเรียนครูโรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง และครูโรงเรียนบ้านคลองโป่ง มีค่าความเชื่อมั่นตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา .993

3. การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยการยกร่างระบบ การประเมินระบบและคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน พบว่า 1) สภาพปัญหาของนักเรียนเกิดภาวะการเรียนรู้ที่ถดถอย นักเรียนขาดทักษะและความรู้เท่าทันที่จำเป็นตามหลักสูตร นักเรียนมีพัฒนาการด้านภาษาช้า นักเรียนมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ และสังคม นักเรียนมีปัญหาการติดเกมและอินเทอร์เน็ต 2) ความต้องการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมและครอบครัว ที่ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของนักเรียน การเข้าถึงเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ นักเรียนแต่ละคนมีสภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน โรงเรียนควรมีการมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนและการส่งต่อผู้เรียน

2. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ประกอบไปด้วย 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 10 องค์ประกอบย่อย 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย 4) ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน มี 8 องค์ประกอบย่อย

3. ผลการพัฒนาระบบ ประเมินระบบ และคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

สภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบการมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.86	0.51	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.81	0.29	มาก
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.74	0.51	มาก
4. ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	3.78	0.49	มาก
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.73	0.30	มาก
รวมทุกด้าน	3.78	0.23	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.23) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.51) รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.29) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.30)

4. ผลการยกร่างระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 29 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมพัฒนา

นักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย

5. ผลการประเมินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมและรายด้าน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบบการมีส่วนร่วม	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.02	0.19	มาก	4.06	0.26	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.02	0.35	มาก	4.13	0.25	มาก
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.06	0.36	มาก	3.98	0.40	มาก
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.04	0.38	มาก	3.93	0.41	มาก
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.04	0.19	มาก	3.98	0.19	มาก
รวม	4.03	0.18	มาก	4.01	0.19	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D.=0.18) เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.19) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

6. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
แบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของ
นักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมและรายด้าน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียน	ประสิทธิภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ทักษะการอ่านออก เขียนได้	4.49	0.34	มาก
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะแก้ปัญหาได้	4.50	0.28	มาก
3. ทักษะคิดอย่างสร้างสรรค์ และคิดเชิงนวัตกรรม	4.50	0.33	มาก
4. ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ	4.55	0.27	มากที่สุด
5. ทักษะอาชีพและการเรียนรู้	4.54	0.19	มากที่สุด
6. ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย	4.63	0.23	มากที่สุด
รวม	4.53	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.14) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.23) รองลงมา คือ ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.27) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการอ่านออก เขียนได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.34)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 48 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 10 องค์ประกอบย่อย 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน มี 8 องค์ประกอบย่อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรุฒิ สุขะเสวก (2563 : 383) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนฤต อึ้งน้อย (2563 : 31) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า รูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน

2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิวา ขุนชำนาญ และจรัส อติวิทยากรณ์ (2564 : 1313) ที่ศึกษาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กัลยา พรหมรัตน์ (2559 : 126) ที่ศึกษาการศึกษาสภาพ และปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 29 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐนียา ห่องกระจก (2562) ที่ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ผลการสร้างและตรวจสอบแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มี 5 องค์ประกอบ 84 รายการ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 18 รายการ องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน จำนวน 14 รายการ องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน จำนวน 22 รายการ องค์ประกอบที่ 4 การป้องกัน และแก้ไขปัญหา มีจำนวน 14 รายการ และองค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ จำนวน 15 รายการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรวิมล กลิ่นศรีสุข และมานิตย์ อาษานอก (2564 : 147) ที่ศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนม พบว่า แนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษา ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีทั้งหมด 6 แนวทาง 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน มีทั้งหมด 8 แนวทาง 3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน มีทั้งหมด 13 แนวทาง 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน มีทั้งหมด 10 แนวทาง และ 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน มีทั้งหมด 7 แนวทาง

4. ผลการประเมินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐนียา ห่องกระจก (2562) ที่ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559 : 222-223)

ศึกษารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

5. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ คำนึ่ง ทองเกต และพัฒนา ทองเกต (ม.ป.ป. : online) ที่กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ เพื่อป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน และเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ และทักษะในการประกอบวิชาชีพและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในขณะกำลังศึกษา และหลังจบการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษฎ์ภิญญา พุทธิระ (2564 : 130) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดจันทาราม (ตั้งตรงจิตร 5) เน้นสมรรถนะประจำสายงานของครูประจำชั้น พบว่า ระดับการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดจันทาราม (ตั้งตรงจิตร 5) เน้นสมรรถนะประจำสายงานของครูประจำชั้น โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนควรนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติน้อยที่สุด ควรแสวงหาความร่วมมือกับนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

2. โรงเรียนควรนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน ไปสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

2. ควรศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองหิน

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎิ์นิชา พุทธิจิระ. (2564). การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดจันทาราม (ตั้งตรง
จิตร 5) เน้นสมรรถนะประจำสายงานของครูประจำชั้น (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยคริสเตียน).
- คำนึ่ง ทองเกต และ พัฒนา ทองเกต. (2562). ระบบดูแลช่วยเหลือ (ออนไลน์). ได้จาก
http://www.ctc.ac.th/files/10000001_21102421212246.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม
2565).
- เฉลิมชัย หาญกล้า. (2545). การพัฒนาระบบการตรวจติดตามคุณภาพภายในของสถาบันราชภัฏ (วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ณัฐนียา ทองกระจก. (2562). แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA
ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).
- ณัฐพร เห็นเจริญเลิศ. (2543). การพัฒนาระบบสารสนเทศในองค์กร. นนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธนภุต อึ้งน้อย. (2563). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพของ
โรงเรียนขนาดเล็ก: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านวังจาน. *คุรุสภาวิทยารักษ์*, 1(3), กันยายน-ธันวาคม
2563.
- ธีรฐ ชมใจ. (2554). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี [วิทยานิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- นันทวิช นูนารถ. (2561). ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน. ใน *การประชุมวิชาการ
ระดับชาติ ครั้งที่ 2*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ประทีป เนตรพุกณะ และคณะ. (2563). การพัฒนาการดำเนินการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน
โรงเรียนเกาะพะงันศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุ
ราษฎร์ธานี.
- ประหยัด พิมพา. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
ร้อยเอ็ด*, 7(1), มกราคม-มิถุนายน 2561.
- พรวิมล กลิ่นศรีสุข และ มานิตย์ อาษานอก. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 จังหวัดนครพนม.
วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 4(10),
มกราคม-เมษายน 2564.
- พิชชาภรณ์ คนสมบูรณ์. (2562). คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ประจำปี 2562. กลุ่มส่งเสริม
การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1: กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิมพ์นัธ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: วรวิทย์ สุข
เสวก.

- วรุฒิ สุขะเสวก. (2563). ศึกษาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์. *ปริทรรศน์วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์*, 8(1), มกราคม-เมษายน 2563.
- ศิวา ขุนชำนาญ และจรัส อติวิทยากรณ์. (2564). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. ใน *การประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12*. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สอน โสมแพน และประภัสสร ปรีเอี่ยม. (2559). รูปแบบความร่วมมือการจัดการศึกษาสาขาศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหลักสูตรอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี. [ออนไลน์]. ได้จาก http://www.rlc.nrct.go.th/virtual/59/meet_s.php?id=067 (สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2565).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และแก้วิกฤตสังคม*. กรุงเทพฯ: ชวนทิพย์.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์. (2554). *สถิติการออกกลางคันของนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา และคณิ. (ม.ป.ป.). *แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพของไทย*. (ออนไลน์). ได้จาก <https://so01.tci-thaijo.org/article/view> (สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565).
- อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ. (2556). *รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6* [ดุสิตนิพนธ์ดุสิตบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ].
- อรทัย ฉัตรภูติ. (2554). *การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบไตรภาคีเพื่อลดพฤติกรรมผิดวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*. (ออนไลน์). ได้จาก <http://www2.feu.ac.th/acad/llrc/singlesearch/Result.aspx?c=gaid&s=> (สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2565).
- Banghart, F. W. (1969). *Educational systems analysis*. New York: Collier-Macmillan.
- Edwards, P. (1985). *System analysis design and development: With structured concepts*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>